

127 119
236 4
239

181

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ

สถานีตำรวจ นครบาลชนะสงคราม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

นายบรรลือ คงจันทร์

วันที่ ๒๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕ ๑๘

เป็น พยาน

คดีระหว่าง

พล.ต.ท. วิเชียร แสงแก้ว

ผู้กล่าวหา

ทนายอภินันท์ อำนวยผล

ผู้ต้องหา

พ.ศ.อ.อรุณ เนตรบุตร

ค่อหน้า

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายบรรลือ คงจันทร์ อายุ ๓๘ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภท)

เป็นรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๘๒๓/๒๕ หมู่ที่ ๑ ซอยวัดกลาง ตำบล บางกอกน้อย

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ชื่อกำนัน

อำเภอ บางกอกน้อย จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายสุธรรม คงจันทร์ ชื่อมารดา นางบัวไข คงจันทร์

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยว สาบานคนแล้ว

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้ารับราชการ เป็นอาจารย์และมีตำแหน่ง เป็นรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ข้าสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ ๔ โดยสมัครสอบแล้วได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คณะนิติศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๒ และสำเร็จปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ แล้วข้าได้รับราชการ เป็นอาจารย์สอนอยู่คณะศิลปศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นเอง ต่อมาเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ข้าได้ไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา ในวิชาสังคมวิทยาโดยทุนมูลนิธิร็อกกี้เฟลเลอร์ และทุนส่วนตัว ข้าสำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาโทของวิชานี้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ แล้วได้เดินทางกลับเข้ามาในประเทศไทย เป็นอาจารย์สอนในคณะศิลปศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามเดิม ครั้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ข้าได้รับทุนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไปศึกษาที่สหรัฐอเมริกา ในวิชานิติศาสตร์และสำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาเอกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ แล้วได้เดินทาง

กลับเข้ามาในประเทศไทย รับราชการ เป็นอาจารย์สอนในคณะวิทยาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อยู่จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๔ จึงได้รับแต่งตั้งให้ เป็นรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาตลอดมาจนบัดนี้
ในปีที่ข้าพเจ้ารับตำแหน่ง เป็นรองอธิการบดีดังกล่าวนั้น เป็นปีเดียวกันกับที่ ค็อกเกอร์ ป่วย อังการ
มาดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การบริหารงานในมหาวิทยาลัย อธิการบดีได้
มอบหมายหน้าที่ให้แก่องอธิการ เป็นฝ่าย ๆ มีทั้งหมด ๔ ฝ่ายดังนี้คือ

๑. รองอธิการบดี ไม่มีชื่อเรียกว่า เป็นรองฝ่ายใด แต่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่
ฝ่ายวิชาการและปฏิบัติงานฝ่ายอื่น ๆ แทนอธิการบดีในเมื่ออธิการบดีไม่อยู่ ซึ่งเป็นที่รู้จักในระหว่าง
รองอธิการบดีด้วยกันว่า รองอธิการในตำแหน่งนี้มีอาวุโสสูงกว่ารองอธิการบดีคนอื่น ๆ

๒. รองอธิการบดี ฝ่ายบริหาร ซึ่งได้แก่นางนงเยาว์ ติยเสรี ได้รับมอบหมายให้
ทำหน้าที่บริหารงานทั่ว ๆ ไป เช่น การเงิน พัสดุ ครุภัณฑ์ บริหารงานบุคคล ดูแลอาคารสถานที่และ
ความปลอดภัยของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

๓. รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา คือตัวข้าพเจ้าเอง มีหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลรับผิดชอบ
เกี่ยวกับสวัสดิการ ของนักศึกษาให้คำปรึกษาแนะนำและควบคุมดูแล เกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ
ของนักศึกษา

๔. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาพื้นฐาน ซึ่งได้แก่นายชาอุทัย เกษตรศิริ ซึ่งได้รับมอบ
หมายให้ทำหน้าที่ควบคุมดูแล การเรียนและการสอน การวางหลักสูตร และการสอบวิชาพื้นฐานทั่วไป
ของการศึกษาชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แบ่งออกเป็นคณะต่าง ๆ รวม ๖ คณะและเป็น
แผนกอีก ๑ แผนก คือ.-

- ๑. คณะนิติศาสตร์
- ๒. คณะบัญชี
- ๓. คณะศิลปศาสตร์
- ๔. คณะเศรษฐศาสตร์
- ๕. คณะรัฐศาสตร์
- ๖. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
- ๗. แผนกอิสระ วรรณศาสตร์ และสื่อสารมวลชน

สำหรับคณะศิลปศาสตร์ปีที่ ๑ เป็นการศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษาทุกคนเมื่อเข้า
มาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะต้องผ่านการศึกษาระดับปีที่ ๑ ของคณะศิลปศาสตร์ ได้แล้วจึงจะแยกไป
ศึกษาต่อในคณะอื่น ๆ

ในด้านการปกครองกันเอง ในหมู่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็น
รูปสโมสร ครั้นต่อมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ มหาวิทยาลัย ได้ออกข้อบังคับที่ ๕๕๕ ระเบียบการปกครองตนเอง
ของนักศึกษาขึ้นใหม่เรียกว่า ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๖ ซึ่งได้ใช้ตลอดมาจนบัดนี้ตามข้อบังคับนี้ให้อำนาจอิสระแก่นักศึกษา เป็นอย่าง
มากในการปกครองตนเองตลอดจนการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา ในการปกครองดังกล่าว

ใบต่อคำให้การ ของนายบรรลือ คงจันทร์ แบบที่ ๒

ในการปกครองกิ่งกล่าวโทษแบ่งส่วนการปกครองออกเป็น ๒ ส่วนดังนี้คือ

- ๑. สถานักศึกษา
- ๒. องค์การบริหาร

สำหรับองค์การบริหาร ประกอบไปด้วยคณะกรรมการบริหารและชุมชนต่าง ๆ ของนักศึกษา และคณะกรรมการบริหารนั้นประกอบด้วย

๑. นายกองกิจการบริหาร ซึ่งได้แก่นายทิเชียร อำนาจวาท ประเสริฐ ซึ่งเป็นนักศึกษา

คณะนิสิตาสาสมัคร ปีที่ ๓

๒. รองนายกองกิจการบริหาร ได้แก่ ในขณะที่ได้แก่นายทองชัย วิจิตรกุล ทำหน้าที่เป็นรองนายกาฝ่ายกิจการภายนอก น.ส.วัฒนา ชัยชนะสกุล ทำหน้าที่เป็นรองนายกาฝ่ายกิจการภายใน น.ส.รัตนา จำนวนสกุลไม้ไค้ ทำหน้าที่เป็นรองนายกาฝ่ายเศรษฐกิจและการเมืองและวิชาการ

- ๓. เลขาธิการ ได้แก่นายทิพัฒน์ ปัจจุบันท์
- ๔. เทรย์วิฑิต จะเป็นใคร ขำจำไม่ได้

- ๕. ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์ ได้แก่นายอรุณการ อุดมศักดิ์
- ๖. ประธานฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ได้แก่นายสุวิทย์ เศรษฐศิริ เศรษฐการคุณ
- ๗. ประธานฝ่ายสถาบันสัมพันธ์ จะเป็นใคร ขำจำไม่ได้
- ๘. ประธานฝ่ายกีฬา ได้แก่นายนันทวัฒน์ ไม้ทรายนามสกุล
- ๙. ประธานฝ่ายวิชาการ จะเป็นใคร ขำจำไม่ได้
- ๑๐. ประธานฝ่ายวัฒนธรรม จะเป็นใคร ขำจำไม่ได้

๑๑. กรรมการอื่นอีกไม่เกิน ๕ คน ซึ่งจะมีใครบ้าง ขำจำไม่ได้ กรรมการ จำนวนนี้ เมื่อรวมกับตำแหน่งอื่น ๆ ในคณะกรรมการบริหารจะต้องไม่เกิน ๑๕ คน

ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษายู่ในความควบคุมรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหาร ส่วนสถานักศึกษานั้น มีอำนาจควบคุม คณะกรรมการบริหารในตำแหน่งประมาณ ๕ ให้ความไว้วางใจซึ่งหมายความว่าถ้าหากเสียงของวิสามัญสถานักศึกษามีจำนวน ๓ ใน ๕ ไม่ไว้วางใจกรรมการบริหาร กรรมการบริหารก็จะต้องยุบเลิกไปเพื่อเลือกตั้งกันใหม่ สถานักศึกษาประกอบด้วยสมาชิกสภาทั้งหมด ๖๐ คน โดยได้รับเลือกตั้งจากนักศึกษาระดับปีการศึกษาต่าง ๆ ชั้นละ ๑๕ คน ซึ่งมีทั้งหมด ๔ ชั้น จึงรวมเป็นสมาชิก ๖๐ คน

สถานักศึกษาและคณะกรรมการบริหาร ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กิ่งกล่าวมาข้างต้นมีที่ทำการ อยู่ที่ตึกสองชั้นริมสนามฟุตบอลใกล้ ๆ กับคณะนิสิตาสาสมัคร ชั้นบนเป็นที่ทำการของคณะกรรมการบริหาร ส่วนชั้นล่างเป็นที่ทำการของสถานักศึกษา ซึ่งที่ชั้นล่างนี้มีชุมชนนาฎศิลป์และการละคร และศูนย์บริการรวมอยู่ด้วย ในเวลาที่สถานักศึกษาจะมีการประชุมก็จะขออนุญาตใช้สถานที่ห้องประชุมของมหาวิทยาลัยเป็นคราว ๆ ไป เพราะคิดที่ทำการของสถานักศึกษาเองนั้นเล็ก ตึกที่ทำการของสถานักศึกษาและคณะกรรมการบริหาร ซึ่งเป็นตึกสองชั้นดังกล่าวนี้ เรียกว่าตึกองค์การ นักศึกษามหาวิทยาลัย

ใบต่อคำให้การ ของ นายบรรลือ กงจันทร์ แผนที่ ๓

มาที่ตึก อ.ม.จ. ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หลายครั้ง แต่ข้าพเจ้าก็ไม่คิดว่าจะมาถึงสำนักงานชั่วคราวใน
ตึกนี้ คิดว่ามาหาเพื่อน ๆ ที่เป็นนักศึกษาเท่านั้น

หลังจากที่พระอภิบาล ญาณม วิษุวัต เดินทางกลับเข้ามาในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน
๒๕๑๑ แล้ว ข้าพเจ้าได้เกิดว่านายพิเชียร อาจารย์ประเสริฐ และนายองชัย วิจิตรกุล ได้มีส่วนร่วม
ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย เรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการให้พระอภิบาล ญาณม ออกไป
และทราบว่าศูนย์กลางนิสิตฯ ได้ทำหนังสือยื่นต่อรัฐบาลหลายครั้ง แต่ก็ปรากฏว่าทางรัฐบาลก็ไม่สามารถ
ดำเนินการให้พระอภิบาล ญาณม ออกไปได้ ทางมหาวิทยาลัย เกษงจำนักศึกษาจะไร้สถานที่ของมหาวิทยาลัย
เป็นที่ชุมนุมต่อต้าน ทางมหาวิทยาลัยจึงได้หาวิธีใหม่ที่จะชุมนุมเกี่ยวกับเรื่องนี้ภายในมหาวิทยาลัย โดย
ได้เรียกตัวแทนของคณะกรรมการบริหารฯ ทั่วแล้ว

ต่อมา เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๑ ข้าพเจ้ามาทำงานที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่เวลา
ประมาณ ๐๘.๐๐ น. เนื่องจากวันนี้เป็นวันที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาทำการสอบได้ แต่ข้าพเจ้าไม่
ได้มีหน้าที่ในการควบคุมการสอบจึงทำงานอยู่ในห้องปกครองจนถึงเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. มีการประชุม
คณะก็เกี่ยวกับเรื่องการงคสอบ เนื่องจากในวันที่ ๓ ต.ค. ๒๕๑๑ มีนักศึกษาไม่เข้าห้องสอบเป็นจำนวน
มากและมีนักศึกษาบางคนรวมชื่อกันยื่นข้อเสนอมให้ทางมหาวิทยาลัยงคสอบ ในที่สุดที่ประชุมของคณะก็ลง
มติว่าให้ทำการสอบต่อไป ถ้าหากผู้ใดไม่เข้าห้องสอบก็จะถือว่าบุคคลผู้นั้นเป็นผู้ขาดสอบ ในการประชุม
ของคณะก็ถึงกล่าวนี้ มีนายพิเชียร อาจารย์ประเสริฐ นายกองคการบริหารมาร่วมฟังการ
ประชุมด้วย นายพิเชียรฯ ได้กล่าวว่าใบคอนข่าย จะมีการประชุมของสภานักศึกษาในเรื่องนี้

ข้าพเจ้าได้ร่วมประชุมคณะก็อยู่จนถึงเวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น.เศษ จึงได้เลิกประชุม ในระหว่างที่
ข้าพเจ้าประชุมอยู่นั้น ได้มี (เสียง) มีผู้มาบอกว่านักศึกษาชุมนุมกันอยู่ที่ลานโพธิ์ ครั้นเมื่อข้าพเจ้าเลิกประชุม
แล้วจึงได้เดินไปอยู่ที่ลานโพธิ์ ข้าพเจ้าเห็นนักศึกษาประมาณ ๓๐๐ คน ยืนมุงดูการแสดงละครล้อเลียนทาง
การเมืองของนักศึกษาอยู่ เวลาที่ผู้แสดงละครนั้นพูดก็ใช้ทุกด้วยทื่อ โข่ง ข้าพเจ้าได้เดินอ้อมไปทางคาน
หลังของผู้แสดง เพื่อที่จะทามมีให้นักศึกษาแสดงต่อไป และได้พูดทามผู้แสดงอยู่นั้นพวกที่มุงดูก็โห่ร้องขับไล่
ข้าพเจ้า (เสียง) ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ที่แสดงนั้นประมาณ ๑ - ๒ นาที เห็นว่าการทามปรามนั้นไม่ได้ผล
จึงได้เดินออกจากที่นั่นไป แล้วข้าพเจ้าก็ออกไปหาอาหารรับประทานที่พาหุระจันทร์ ครั้นเวลาประมาณ
๑๓.๐๐ น. ข้าพเจ้าก็กลับเข้ามาในมหาวิทยาลัย เห็นกลุ่มนักศึกษาที่ชุมนุมกันอยู่ที่นั่นเปลี่ยนจากการใช้

โห่ร้องทุกชนิดมาเป็นไมโครโฟน ซึ่งขณะนี้เป็นเวลาที่นักศึกษากำลังจะทยอยกันเข้าห้องสอบ พวก
ที่มุงดูการอภิปรายที่ลานโพธิ์นี้มีจำนวนมากขึ้น ทำให้พวกนักศึกษาก็จะเข้าห้องสอบก็คิดประสาตร์
ไม่สะดวก ข้าพเจ้าได้ไปคุยกับคนให้ยืนลงที่นั่นก็คิดคือประสาตร์ ประมาณ ๑๕ นาที ที่ขึ้นไปสำรวจนักศึกษา
ที่สอบอยู่ชั้นบนปรากฏว่ามีนักศึกษาสอบบางคา ข้าพเจ้าเดินลงมาฟังการอภิปรายอยู่สักครู่หนึ่งก็ได้เห็น
คอกเคอร์ ป่วย อังภากร อธิการบดีฯ มาทามและยึดเอาไมโครโฟนมาถือไว้ไม่ให้นักศึกษาพูด พวก
นักศึกษาโห่ร้องแสดงความไม่พอใจ คร.ป่วย ๆ ใค้อยู่ในที่นั้นประมาณ ๕ นาที เสียงโห่ร้องเงียบไป
คร.ป่วย ๆ ใค้อยู่กับผู้ที่อภิปรายซึ่งข้าพเจ้าได้เพียงคนเดียวคือนายธงชัย วิจิตรกุล แต่จะคุยกันในเรื่อง

บันทึก
2502
- 100000

ของโรงเรียนไม่ได้เข้าไปยังคณะ มีชื่อที่พาดพิงว่านางสาวแดงแสดงนิทานเขียนไม่พอใจ ผ. เป้ว ๆ
 จึงได้เดินออกจากที่ชุมนุมไป ทางมหาวิทยาลัยที่ชุมนุมอยู่กลางโพธิ์ไม้โคกใจไม่โกร โคน แต่ก็ยังคงชุมนุม
 อยู่นั้นอยู่จนถึงเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. จึงได้เดินชุมนุมเพื่อไปฟังการอภิปรายของสถานศึกษา
 ที่ตั้ง เอ.ที. เนื่องด้วยนางแดง ข้าไม่ได้อ่านไปฟังการอภิปรายดังกล่าวนี้แต่ทราบว่า การอภิปราย
 ที่ตั้ง เอ.ที. ได้เริ่มอภิปรายเมื่อเวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. ข้าพเจ้าว่าในตอนเป็นของวันที่ ๔ ก.ค. ๒๕๑๑
 เป็นเรื่องมีการชุมนุมเพื่ออภิปรายที่ทำงานในภาคของผ. ธิติคุณ กนอม ที่บริเวณสนามหลวง แต่ข้า
 ไม่ได้ไปออกใบดู ข้าพเจ้าได้ไปในตอนบ่ายของวันที่ ๔ ก.ค. ๒๕๑๑ นั้นเองแก่จะเป็นเวลาเท่าไรข้า
 ใจไม่ได้ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ สน. ของนครหลวง คือ พ.ต.ท. ชีร์ชัย เหมบุญเจริญ กับพวกโยธา
 พ.ต.ท. นางแดง ข้าเอง ร้องอธิการบดีผ่านเจ้ากรม และข้าเพื่อหารือเกี่ยวกับการรักษาความยุติ
 ธรรมของคณะ เนื่องจากนางแดงมีบิดาและแม่ ราชการที่ชุมนุมกันอยู่สนามหลวงตำรวจบุกรุกเข้ามาใน
 มหาวิทยาลัย และทางมหาวิทยาลัยโดยมอบหมายให้ข้าเป็นผู้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่งานกว่า ๑๖ ซึ่ง
 ตำรวจตำรวจ สน. ของนครหลวง ตั้งกองรักษาการณ์อยู่ในบริเวณวัดมหาธาตุ ครั้นเวลาประมาณ
 ๑๓.๐๐ น. ข้าได้เดินดูรอบบริเวณมหาวิทยาลัย เห็นว่าประตูเขาออกทางสนามหลวงมีคนเขาออก
 หมดสถาน จึงได้คิดต่อด้วยคณะกรรมการ โทษที่ปรึกษากับรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร เพื่อสั่งปิดประตูโดยรีบ
 ด่วน และปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ บานของมหาวิทยาลัย โดยปิดประตูแล้วเขาออกทางสนามหลวงทั้งสอง
 ประตู ส่วนประตูใหญ่ซึ่งสองประตูนั้นไม่ใคร่สามารถจะไขได้ก่อนแล้ว บานคงปิดประตูอีกจะเพาะ
 ประตูเล็กที่มีเขาค้นเขาออกได้ ครั้นเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. ๑๖ ข้าได้เดินเข้าไปดูที่หน้า
 พ.ต.ท. ชีร์ชัย เหมบุญเจริญ ในวัดมหาธาตุ แต่ไม่พบ จึงได้เดินไปหาที่สนามหลวง ซึ่งมีการชุมนุม
 อภิปรายของมหาวิทยาลัยและแม่ ราชการ พ.ต.ท. ชีร์ชัย ๆ กำลังรักษาการณ์อยู่ ข้าได้เอาข่าว
 การ โทษที่ปรึกษาทั้งสองซึ่งมีชื่อของนางแดงด้วย ซึ่งรถขาวของกรมตำรวจสัมพันธ์ ว่า เจ้าหน้าที่ศึกษาประ ชาชน
 มาชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมดาจะเป็นการดีมาก ให้ พ.ต.ท. ชีร์ชัยมาดู และขอให้ พ.ต.ท. ชีร์ชัยมา
 ติงว่าหากจะให้เกิดความปลอดภัยอย่างไร พ.ต.ท. ชีร์ชัย บอกว่าจะให้ความคุ้มครองทางด้านนอก
 ส่วนภายในมหาวิทยาลัยนั้นส่วนมากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ค่อยจะเข้มใจเขาไปเท่าใดนัก ขอให้
 ราชการอยู่ภายในมหาวิทยาลัยด้วยความช่วยเหลือกันข้าพเจ้าเป็น ข้าโดยออกกับ พ.ต.ท. ชีร์ชัย ๆ ว่าใน
 การรักษาความปลอดภัยนั้นขอให้ให้ความคุ้มครองเอาให้มีการ เฝ้าเลือกเนื้อ แล้วข้าก็กลับเข้ามาใน
 มหาวิทยาลัย ครั้นเวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. ข้าจะเดินไปดูเหตุการณ์ทางด้านประตูสนามหลวง
 แต่พอเดินไปใกล้ประตูสนามหลวงก็ไปขึ้นเสียงพูดไปไม่โกร โคนของกลุ่มที่เปิดอภิปรายว่าจะมา
 ชุมนุมที่มหาวิทยาลัยธรรมดา โดยอ้างว่าเป็นมหาวิทยาลัยของประชาชน และในทันใดนั้นเองก็ได้
 เห็นขบวนฝูงชนเข้ามาในมหาวิทยาลัยทางด้านประตูสนามหลวงที่ติดกับที่ตั้งของสนามหลวง ข้าพเจ้าได้มี
 การเตือนสติไว้ที่สนามหลวงไว้ก่อนออก บานอนที่เตือนไว้ทั้งข้าไม่เห็น ฝูงชนที่เข้ามานั้นได้เดินไปรวม
 ชุมนุมกันที่ลานโพธิ์ไม้โคกใจที่ตึกวิทยาศาสตร์ แล้วเปิดการอภิปรายต่อไป เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้ ทางมหา
 วิทยาลัยจึงได้ประกาศปิดมหาวิทยาลัย ตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ของวันที่ ๔ ก.ค. ๒๕๑๑ นั้น
 เอง ส่วนข้าได้ดูเหตุการณ์อยู่ในที่นั้นจนถึงเวลา ๒๔.๐๐ น. จึงได้กลับขึ้น

รุ่งขึ้นเช้าวันที่ ๕ ก.ค. ๒๕๑๑ ข้าได้ไปที่มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น.

LMSE

ใบต่อคำให้การ ของนายบรรณิธ คงจันทร์ แผ่นที่ ๘

ตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๕.๓๐ น. เพื่อความเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย เห็นมีพวกนักศึกษาประชาชน
 รวมกันอยู่ที่ลานโพธิ์ประมาณ ๒,๐๐๐ คน นอกนั้นก็เดินกระจัดกระจายกันอยู่ภายในบริเวณทั่ว ๆ ไป
 สำหรับศึกษาริเวณของมหาวิทยาลัย คณะต่าง ๆ นั้นได้เปิดไปหมดทุกที่ก็แต่มีเวรยามคอยเฝ้าไว้ ข้าพเจ้า
 อยู่ที่มหาวิทยาลัยฯ ประมาณครึ่งชั่วโมงก็ไปทำงานอยู่ที่สภากาชาดแห่งประเทศไทย จนเวลาประมาณ
 ๑๗.๐๐ น. ข้าพเจ้าจึงได้กลับเข้ามาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีก ปรากฏว่าผู้ชุมนุมได้ย้ายจากลานโพธิ์
 มาตั้งเวทีอภิปรายที่สนามฟุตบอล มีผู้คนที่มาชุมนุมกันประมาณครึ่งสนามฟุตบอล กระจายอยู่ประมาณ
 ๑๐,๐๐๐ คน ข้าพเจ้าทำงานอยู่ในห้องทำงานของมหาวิทยาลัยได้เปิดห้องวิทยุยานเกราะ ซึ่งมีข้อความ
 สำคัญว่าให้รัฐบาลและกรมตำรวจ ระวังการจับกุมผู้กระทำความผิด ที่ภูมิมันชาติ ศาลา ๘/๗/๗๗/๗๗/๗๗/๗๗
 และรักษาความปลอดภัย ถ้าหากไม่จัดการให้เสร็จภายในเวลาภายใน ๒ ชั่วโมง ของวันที่ ๒ ค.ค.๒๕๑๔ กลุ่ม
 ผู้กระทำความผิดจะดำเนินการเอง ในการออกข่าวนั้นได้พูดถึงการแสดงละคร ของนักศึกษา/ศูนย์นิสิตฯ
 ที่จัดแสดงที่ลานโพธิ์ ว่าการแสดงนั้นเป็นการดูหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยนำบุคคลที่มีลักษณะ
 เหมือนกับเจ้านายราชวงศ์สูงส่งของกษัตริย์มาแสดง ขณะนั้นเองได้ข่าวว่าทางโทรทัศน์ไม่ทราบว่า
 ใครโทรมาว่า ในบริเวณศาลากลางเวศน์ มีผู้แจกใบปลิวเรียกร้องให้ไปชุมนุมที่ลานพระบรมมหาราชวัง
 และในใบปลิวนั้นมีรูปภาพที่ไม่เป็นมงคลซึ่งข้าพเจ้าจะทราบ ผู้ที่โทรมาบอกว่าจะเอารูปภาพมาให้ดู
 โดยจะนำมาจากโรงพิมพ์ที่ติดโคม ข้าพเจ้าอยู่ติดตักหนึ่งก็ปรากฏว่ามีผู้นำเอาใบปลิวดังกล่าวมาให้ดู ๑ แผ่น
 ซึ่งเหมือนกับที่พนักงานสอบสวนให้ข้าพเจ้าดู เมื่อข้าพเจ้าดูแล้วเห็นว่ารูปที่ถูกแขวนคอในใบปลิวนั้นคล้ายคลึง
 กับสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี และเกรงว่าเหตุการณ์จะถูกตามให้ดู
 จึงได้โทรไปแจ้งแก่กรรมการนักศึกษา ในมาตุภูมิภาพในใบปลิว และขอให้ดำเนินการแถลงข้อเท็จจริงให้
 ประชาชนทราบโดยด่วน มีนักศึกษาคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้อาเป็นใครมาดูภาพในใบปลิวจากข้าพเจ้า นักศึกษา
 ผู้นั้นบอกว่า เนื่องจากเป็นใบปลิวนักศึกษาคงจะได้รับแล้ว และคงจะโคปรักขฬหาหรือเพื่อแถลงข้อเท็จจริง
 ให้ประชาชนทราบ ๘/๗ นักศึกษาผู้นั้นได้จากข้าพเจ้าไปประมาณ ๑๐ นาที ก็ได้กลับมาหาข้าพเจ้าอีก และบอกว่า
 ยังไม่ได้รับใบปลิวนี้ และขอจากข้าพเจ้าไปดู ข้าพเจ้าจึงได้มอบให้ไป ต่อมาเมื่อเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น.
 ข้าพเจ้าเดินไปที่สนามฟุตบอลซึ่งมีการเปิดอภิปรายกันอยู่ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงโฆษกพูดทางเครื่องขยายเสียงว่า
 ขอเชิญผู้สื่อข่าวมวลชนไปฟังการแถลงข่าวที่สภานักศึกษารั้งอยู่ชั้นต่างสองตึก อ.ม.ธ. ข้าพเจ้าก็คิดว่าคง
 จะเป็นการแถลงข่าวเกี่ยวกับใบปลิวดังกล่าวนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เดินไปที่ตึก อ.ม.ธ. เพื่อที่จะฟังการแถลง
 ข่าวนั้นด้วย แต่เนื่องจากปรากฏว่ามีผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ต่างเป็นจำนวนมากเข้าไปฟังด้วยไม่ได้
 ข้าพเจ้าจึงยืนอยู่ในที่นั้นอีกสักครู่หนึ่งข้าพเจ้าก็กลับไปบ้านของข้าพเจ้า

ต่อมาวันที่ ๒ ค.ค.๒๕๑๔ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. ข้าพเจ้าได้เปิดวิทยุยานเกราะได้ทราบ
 ว่ามีการยิงกันแล้วในมหาวิทยาลัยฯ จึงได้รับออกจากบ้านมาที่มหาวิทยาลัยฯ แต่กว่าจะมาถึง
 มหาวิทยาลัยฯ ก็เป็นเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. โดยข้าพเจ้าได้เดินเข้ามาทางสนามทหารระกันทร แต่
 เข้าไปในมหาวิทยาลัยฯ ไม่ได้เพราะประตูปิดและมีเสียงยิงปืนดังอยู่ทั่วไป และเห็นมีเจ้าหน้าที่งาน
 ตำรวจเข้าไปในวัดมหาธาตุเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าจึงยืนอยู่ตรงถนนใกล้ ๆ กับวัดมหาธาตุ เกรงว่าจะ

เกรงว่าจะเป็นอันตรายจึงได้ออกไปเรื่อย ๆ จนถึงประมาณ ๑๑.๐๐ น.

ข้าก็ได้ออกไปหาการศึกษา เพื่อประชุมกรรมการมหาวิทยาลัย เมื่อไปถึงพบ ศ. ประถม บุคระสิงห์ นายก
สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ ศ. ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อธิการบดี ฯ พร้อมทั้งคณะที่คนอื่น ๆ อยู่กัน
ก่อนแล้วและกำลังประชุมกัน ข้าก็เข้าประชุมด้วย และแสดงข้อเท็จจริงให้ที่ประชุมทราบถึงเรื่อง
ที่เกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ประชุมรับทราบแล้วก็ได้พิจารณาถึงเรื่องอื่น

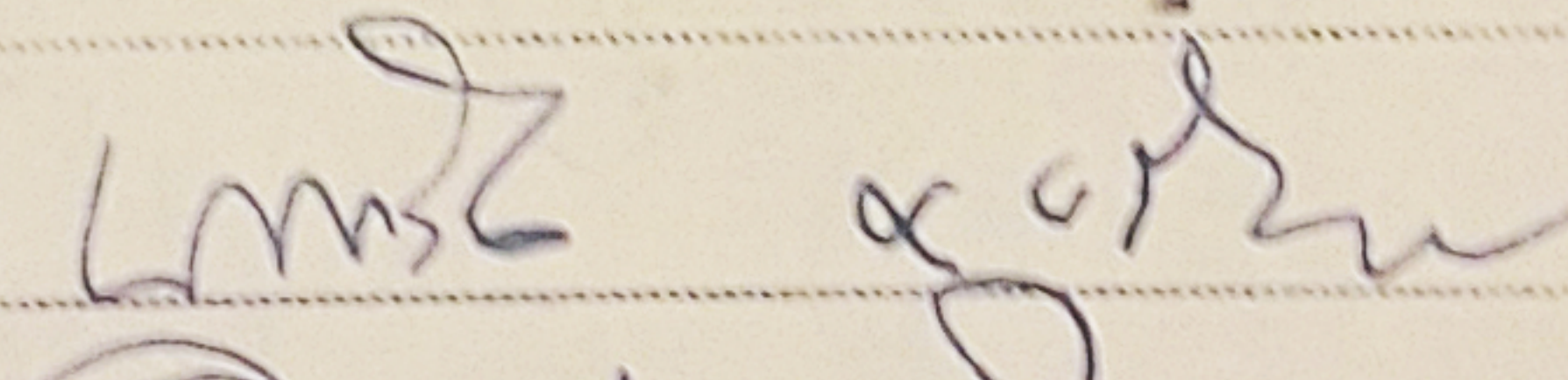
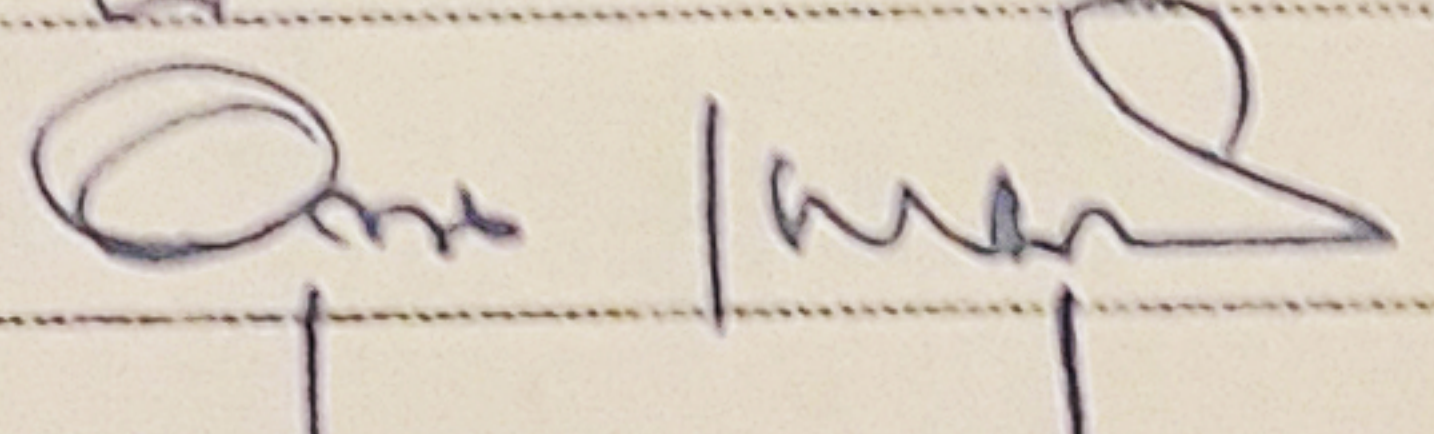
ต่อไป หลังจากนั้นข้าก็ได้ออกไป ส.น.ระยอง เพราะได้มีจดหมายจากมหาวิทยาลัย ฯ ในไปคิด
คุยกับเจ้าพนักงานตำรวจ เพื่อขอให้คุ้มครองความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย ฯ ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่
ในมหาวิทยาลัย ฯ ข้าได้พบกับ พ.ต.ท. อูไร ศรีอุไร แจ้งความประสงค์ให้ทราบ พ.ต.ท. อูไร ฯ
ก็ได้ให้เจ้าหน้าที่จัดการความปลอดภัย จากข้าว่าที่ติดใจ มีเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยไปรวมกันอยู่จำนวน ๑๐ คน
และเผ่ายุตามตึกต่าง ๆ ติดละ ๒ คน ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจให้ความคุ้มครอง ข้าได้ไปดูแล

การอยู่ที่กระทรวงยุติธรรม จนถึงเวลา ๑๑.๐๐ น. จึงได้กลับไปรายงานเหตุการณ์ที่สภาการศึกษา
ให้สภามหาวิทยาลัย ฯ ทราบ หลังจากนั้นข้าก็ไม่ได้ออกไปหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีก

วัตถุประสงค์ของนักศึกษาที่วัดใหม่มีการชุมนุมที่ถนนหลวง เมื่อวันที่ ๔ ต.ค. ๒๕๐๑
แล้วขยายเข้ามาชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้น จะมีความมุ่งหมายอันแท้จริงอย่างไร ข้าไม่ทราบ

แต่ที่ปรากฏให้เห็นก็คือขอให้รัฐบาลนำทรัพย์สิน อุตสาหกรรม ออกไปนอกประเทศ และก่อนที่จะมีการชุมนุมถึง
กลาวนั้นข้าทราบว่า นักศึกษาได้เตรียมข่าวสารมากกึ่งชั่วโมงทุกแต่ข้าก็ไม่ทราบว่า เขาไปศึกษาเก็บไว้
ที่ติดใจ และก็ไม่ได้ออกไปตรวจหาจุด เว้นแต่ในการซื้ออาหารและอาหารมากกึ่งชั่วโมงนี้ จะมีนักการเมือง
คนใดให้หรือไม่ ข้าไม่ทราบแต่ข้าเจ้าใจว่า คงได้มาจากการขายของ เช่น เครื่องดื่ม ในการจัดงาน
ครั้งต่าง ๆ และได้จากการบริจาคของประชาชนที่มาในงานของนักศึกษาแต่ละครั้ง เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ ทนาย
" พ.ต.อ. สอบสวน / พิมพ์ / อ่าน